

การศึกษาศมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29

A Study Of Academic Management Competencies Of School Administrators
the Secondary Educational Service Area Office 29

กิตติโชติ พิมพ์เพ็ญ¹

ดร.สุวิมล โพธิ์กลิ่น²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู ในด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการนิเทศการจัดการเรียนรู้ และด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารงานวิชาการโดยจำแนกตามระดับชั้นที่สอง ประสพการณ์การสอน ประสพการณ์การทำงานของบริหารขนาดของโรงเรียน และเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของข้าราชการครูเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการครูผู้สอนจำนวน 351 คน ซึ่งเป็นข้าราชการครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 ปีการศึกษา 2555 เครื่องมือ

ที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานใช้ t-Test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1. สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยที่ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการจัดการจัดการการเรียนรู้ และด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ และด้านการนิเทศการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับ
2. ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่าข้าราชการครูที่สอนระดับชั้นต่างกัน มีความ

¹ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

² ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

คิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน ประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา แตกต่างจากข้าราชการครูที่มีผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : งานวิชาการ, สมรรถนะการบริหารงานวิชาการ

ABSTRACT

The purpose of this research is to study the academic management competencies of the school administrators in the Secondary Educational Service Area Office 29. The research surveys the perceptions and opinions of teachers on academic management competencies of the school administrators in four areas: (1) learning and teaching management; (2) curriculum development; (3) learning and teaching supports; and (4) researches

in support of educational development. The competency in each area is evaluated according to four variables (1) teaching level, (2) teacher's teaching experience, (3) school administrator's experience, and (4) school sizes. The sampling frame for the research comprises all the teachers who are teaching in schools under the administration of the Secondary Educational Service Area Office 29 for the Fiscal Year 2013. The sample size is 351. A questionnaire with 5-level Likert scale is used for data collecting. The statistical analysis used in the research includes sample means, percentiles, standard deviations, t-test, and one-way ANOVA. The research's overall confidence level is 0.98.

The research findings were as follow:

1. The overall school administrator's academic management competency for each area of the study (learning & teaching management, curriculum development, learning & teaching supports, and researches in support of educational development) are rated 'highest' by the respondents.

2. A comparative analysis of school administrator's competencies in academic management finds that

- 2.1 Junior secondary level teachers and senior secondary level

teachers share the opinion that there are no differences in the overall school administrator's competencies.

2.2 learning & teaching management, the competencies are different at the confidence level of test at 0.01.

2.3 Teachers with different level of teaching experiences when an overall competency is considered, the competencies are different at the significance level of test at 0.01.

2.4 Teachers teach at different school sizes have the opinions that administrator's competencies when overall competencies are considered, they are different at the level of test at 0.05; that is, teachers belong to midsize schools have different opinions from teachers who teach in large and larger school sizes

Keyword: Academic, Academic Management Competencies

บทนำ

การบริหารงานวิชาการให้ประสบผลสำเร็จจะต้องมีการวางแผนงานวิชาการ โดยมีการดำเนินงานดังต่อไปนี้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา 2551: 34)

1) การวางแผนการบริหารงานวิชาการ ได้แก่ สร้างความตระหนักศึกษาวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการ กำหนดขอบข่ายภารกิจงานการจัดทำแผนงานวิชาการนำแผน

ไปปฏิบัติ ประเมินผลวิเคราะห์ผลจากการประเมิน และพัฒนางานวิชาการ

2) การจัดการเรียนการสอน ได้แก่ สร้างความตระหนักศึกษาวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการ วางแผนและดำเนินการจัดการเรียนการสอนจัดทำแผนการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการสื่อและนวัตกรรมเทคโนโลยีและแหล่งการเรียนรู้ การส่งเสริมงานวิจัยเพื่อพัฒนา การพัฒนาการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระ การจัดกิจกรรมพัฒนาห้องสมุดห้องปฏิบัติการให้เอื้อต่อการเรียน ส่งเสริมการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษและช่วยเหลือนักเรียนด้อยโอกาส

3) การนิเทศการศึกษา ได้แก่ สร้างความตระหนักศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการ วางแผนจัดทำโครงการนิเทศภายใน ดำเนินการนิเทศภายในตามโครงการ ประเมินผลโครงการ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ประกอบด้วยโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัด อุบลราชธานี และจังหวัดอำนาจเจริญ มีโรงเรียน ในสังกัด จำนวน 81 แห่ง แบ่งเป็นโรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน 56 โรงเรียน ขนาดใหญ่ จำนวน 18 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อีกจำนวน 7 โรงเรียน ปีการศึกษา 2555 มีจำนวน บุคลากรทางการศึกษาทั้งสิ้น 3,681 คน (วารสาร สพม.29 2555:22) ซึ่งมีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบ จัดการศึกษาในระบบให้เป็นไปตามสาระบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

จากรายงานการวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในประเทศไทยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา โดย ศาสตราจารย์ ดร.ธีระ รุญเจริญ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2545 พบว่า โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีศักยภาพด้านการบริหารวิชาการอยู่ในลำดับค่อนข้างต่ำ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นบุคคลที่มีความสำคัญในการบริหารโรงเรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ ผู้บริหารโรงเรียนต้องบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะการบริหารงานวิชาการเป็นงานสร้างทักษะให้เด็กได้ความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมและปรับตัวเองอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (สำนักนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สกศ. 2545) และรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) รอบที่สอง พบว่าในมาตรฐานที่ 5 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ขั้นต่ำ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา 2554: 4)

ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่าผู้บริหารน่าจะมีส่วนสำคัญที่สุดในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 โดยใช้แบบสอบถาม ถามข้าราชการครูผู้สอนในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 จำแนกตามประสบการณ์ที่สอน ระดับ

ชั้นที่สอน ประสบการณ์ของผู้บริหาร และขนาดของโรงเรียน ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารในการนำมาปรับปรุงและพัฒนาตนเองในการบริหารงานด้านวิชาการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นเพื่อส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา และด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 จำแนกตาม ระดับชั้นที่สอน ประสบการณ์ การสอนของข้าราชการครูผู้สอน ประสบการณ์ของผู้บริหาร และขนาดโรงเรียน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา

สมมติฐานในการวิจัย

ข้าราชการครูที่สอนระดับชั้นแตกต่างกัน ประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน ประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 โดยศึกษาตามขอบข่ายในหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาของสำนักมาตรฐานวิชาชีพสำนักเลขาธิการคุรุสภาในสมรรถนะทางการบริหารด้านวิชาการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา และด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดขอบเขตของการศึกษาวิจัยไว้ดังนี้

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ข้าราชการ ข้าราชการครูสายผู้สอนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 3,681 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้าราชการ ข้าราชการครูสายผู้สอนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 351 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) แล้วจึงทำการสุ่มอย่างง่าย กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจาก Krajcie & Morgan (บุญชม ศรีสะอาด 2545:43)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 3.1.1 ระดับชั้น ที่สอน
- 3.1.2 ประสบการณ์การสอน
- 3.1.3 ประสบการณ์ของผู้บริหาร
- 3.1.4 ขนาดโรงเรียน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ความคิดเห็น

ต่อสมรรถนะการบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ใน 4 ด้าน

3.2.1 ด้านบริหารจัดการ

การเรียนรู้

3.2.2 ด้านพัฒนาหลักสูตร

สถานศึกษา

3.2.3 ด้านนิเทศการจัด

การเรียนรู้ในสถานศึกษา

3.2.4 ด้านส่งเสริมให้มีการวิจัย

เพื่อพัฒนาคุณภาพ

การจัดการเรียนรู้

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การศึกษาศมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 ผู้วิจัยได้ศึกษาขอบข่ายในหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาของสำนักมาตรฐานวิชาชีพสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (สำนักมาตรฐานวิชาชีพ 2548:19) ในด้านการบริหารด้านวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับสมิธและคณะ (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2543; อ้างอิงจาก Smith; et al. 1961) ซึ่งได้กำหนดสมรรถนะของผู้บริหารออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา และด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการ

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองเพื่อสอบถาม

การปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะการบริหารด้านวิชาการ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างข้าราชการครูผู้สอนในโรงเรียนกันทรารมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 28 จำนวน 50 คน จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจให้คะแนนหาคุณภาพของแบบสอบถาม นำมาหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นลำดับดังนี้

1. จัดทำแบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์ นำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างข้าราชการครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 81 โรงเรียน

2. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ไปถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 350 ชุด คิดเป็นร้อยละ 99.71 จากกลุ่มตัวอย่าง 351 คน ได้รับแบบสอบถามกลับ จำนวน 350 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 99.71

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล (ด้วยระเบียบวิธีการทางสถิติ) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ มีขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบจำนวนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนทุกฉบับ
2. บันทึกคะแนนตามเกณฑ์น้ำหนักคะแนน แบบสอบถามตอนที่ 2
3. หาค่าร้อยละ วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

4. วิเคราะห์สมรรถนะการบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 โดยภาพรวม รายสมรรถนะการบริหารงาน และรายข้อ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2538: 9)

5. นำข้อมูลที่ได้ไป วิเคราะห์หาค่าสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน การคำนวณค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนมีดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2538:59)

- 1.1 ค่าร้อยละ

- 1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

- 1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์ 2541 : 74)

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบเครื่องมือ ได้แก่ วิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability)

ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach 1970 : 161)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 จำแนกตามประสพการณ์ของการเป็นผู้บริหารโรงเรียน ประสพการณ์สอน ระดับชั้นที่สอนโดยใช้ สถิติ t-test

3.2 เปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 จำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยใช้สถิติ F-test (One-way ANOVA) (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ 2538:113)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัย การศึกษาสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 สรุปผลได้ดังนี้

1. สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ และด้านการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา

2. ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของข้าราชการครู พบว่า

2.1 ข้าราชการครูที่สอนระดับชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน

2.2 ข้าราชการครูที่มีประสพการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ข้าราชการครูที่สอนในสถานศึกษาที่มีผู้บริหารที่มีประสพการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

2.4 ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา แตกต่างจากครูที่มีผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการครูผู้สอนที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความสามารถในการบริหารจัดการและจำเป็นต้องนำพาโรงเรียนให้เจริญก้าวหน้าเท่ากับความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เติบโต อย่างรวดเร็ว และมีการแข่งขันกันสูง ผู้บริหารโรงเรียนในยุคปัจจุบันจึงต้องมีความเป็นผู้นำในการ ปฏิบัติภารกิจที่จะนำโรงเรียนเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานการศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นเป้าหมายสูงสุดของโรงเรียน และต้องพัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพที่เชื่อถือได้ ประกอบกับผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ได้มีการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการบริหารงานยุคใหม่ ที่เรียกว่าการบริหารโดยยึดโรงเรียนเป็นฐานเพื่อพัฒนาตนเองเข้าสู่การเป็นผู้บริหารมืออาชีพ และพัฒนาโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ พยุงศักดิ์ จันทรสุนทร (2541: 8) ที่กล่าวว่าผู้บริหารโรงเรียนต้องมีความเป็นผู้นำในด้านบริหารวิชาการ เป็นผู้จัดการที่เฉียบแหลม มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล และมองอนาคตของโรงเรียนในทางสร้างสรรค์ ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 (ฉบับที่ 2) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2553 ซึ่งกำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการ กระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ด้านวิชาการไปยังสถานศึกษาโดยตรง ซึ่งนับว่าเป็นงานสำคัญที่สุดที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน และการที่ผู้บริหารจะพัฒนางานด้านวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องพัฒนาคนมีสมรรถนะการบริหารงานวิชาการสำหรับ ผลการศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการครูผู้สอน

ที่มีต่อสมรรถนะการบริหารวิชาการ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ ในสถานศึกษา ด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

2. ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยจำแนกตาม ระดับชั้นที่สอน ประสบการณ์ การสอนประสบการณ์ของผู้บริหารและขนาดโรงเรียน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ข้าราชการครูที่สอนระดับชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้พบว่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษานั้น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการบริหารงาน วิชาการต้องดำเนินการทุกระดับชั้นในสถานศึกษาข้าราชการครูที่สอนแต่ละระดับชั้นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตร การนิเทศการจัดการเรียนรู้และการวิจัย ทำให้ได้เห็นความสามารถ ของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงานวิชาการทุกด้าน โดยเห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานวิชาการ และให้ความสำคัญในงานวิชาการเป็นอย่างมากสอดคล้องกับ อัมภา บุญช่วย (2537: 1) กล่าวว่า งานวิชาการเป็นหัวใจของสถานศึกษาทุกระดับการที่จะดูว่าสถาบันใดมีมาตรฐานมากเอาผลงานทางวิชาการ

เป็นสำคัญ งานวิชาการจะสัมฤทธิ์ผลเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับบทบาทของผู้บริหารว่าจะเอาจริงเอาจังกับการบริหารงานเพียงใด และบุคลากรในสถานศึกษานั้นมีความรู้ ความเข้าใจในงานวิชาการมากน้อยแค่ไหน จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารในการเตรียมการ

2.2 ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ การสอนต่ำกว่า 5 ปี และข้าราชการครูที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นว่าสมรรถนะการบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมนั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะข้าราชการครูที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี และ 5 ปีขึ้นไป มีความตื่นตัวในพัฒนาตนเองอย่างจริงจัง

ในช่วงระยะเวลาที่พระราชบัญญัติทางการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มีผลบังคับใช้ ดังนั้น ถึงแม้จะปฏิบัติเกินกว่า 5 ปีขึ้นไป แต่ก็เริ่มพัฒนาตนเองอย่างจริงจังในช่วงระยะเวลาอาจแตกต่างกัน จึงส่งผลให้ทุกคนรับรู้สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกันบ้าง และเห็นว่าผู้บริหารมีภาวะผู้นำและมีความสามารถในการบริหารจัดการสถานศึกษามีการจัดโครงสร้างและ การบริหารงานอย่างเป็นระบบ สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ได้กำหนดมาตรฐานการศึกษา ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกในรอบที่สอง (พ.ศ.2549-2553) ใช้สำหรับประเมินผู้บริหาร คือ มาตรฐานที่ 10. ผู้บริหารมีภาวะผู้นำและมีความสามารถในการบริหารจัดการ มาตรฐานที่

11. สถานศึกษามีการจัดองค์กร โครงสร้างและ การบริหารงานอย่างเป็นระบบ มาตรฐานที่ 12. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.3 ข้าราชการครูที่สอนในสถานศึกษาที่มีผู้บริหารที่มีประสบการณ์ ต่ำกว่า 5 ปี กับข้าราชการครูที่สอนในสถานศึกษาที่มีผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นว่างสมรรถนะการบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับทฤษฎีของเบส (Bass 1985 : 110) ควินและฮอลล์ (Bass 1985: 110 – 112; citing Quinn; & Hall. 1983) ที่กล่าวว่า การใช้ประสบการณ์ผู้นำจะแก้ปัญหาโดยอาศัยข้อมูลจากประสบการณ์แก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอน และจะใช้ข้อมูลจำนวนมากเพื่อให้ได้คำตอบที่ดีที่สุดในการปรับปรุงความมั่นคง ความปลอดภัย และเน้นการอยู่รอดโดยเน้นการอยู่รอดโดยใช้ประสบการณ์ในการแก้ปัญหาและมุ่งเน้นความเป็นเลิศทางการบริหาร และสอดคล้องกับ (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา 2545: 24 – 26) ซึ่งกำหนดโครงสร้างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วยกลุ่มส่งเสริมประสิทธิภาพ การจัดการศึกษา เป็นหน่วยงานที่สร้างความเข้มแข็งในการบริหารวิชาการให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารการจัดการ อันจะนำไปสู่คุณภาพการศึกษา บุคลากรในกลุ่มส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาจะต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการ

2.4 ข้าราชการครูที่สอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา

โดยรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวม แตกต่างจากข้าราชการครูที่มีผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เนื่องจากโรงเรียนขนาดใหญ่มีความพร้อมในด้านงบประมาณ บุคลากร การบริหารจัดการมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุบิน จันทะนันท์ (2543: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาการบริหารวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานการมัธยมศึกษา จังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตามความคิดเห็นของข้าราชการครูวิชาการโรงเรียนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาในการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหามากกว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่ และผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหามากกว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลางสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชาทรี ไตรยราช (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันโดยรวม พบว่าระดับสภาพการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยโรงเรียนขนาดใหญ่มีระดับสภาพการบริหารงานสูงกว่าโรงเรียน

ขนาดกลางสอดคล้องกับงานวิจัยของศิวาวุธ สระแก้ว (2549: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องสภาพการดำเนินงานระบบสารสนเทศและความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดเทศบาลประจำเขตตรวจราชการที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดเทศบาลประจำเขตตรวจราชการที่ 6 ที่มีขนาดต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น การที่ผู้บริหารมีสมรรถนะการบริหารงานวิชาการ มีความรู้ความสามารถ และเข้าใจการบริหารงานด้านวิชาการเป็นอย่างดี ย่อมส่งผลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การนิเทศการจัดการเรียนรู้ ในสถานศึกษา และการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ สามารถเป็นพื้นฐานที่ดีและส่งผลต่อคุณภาพในระดับสูงต่อไป ทำให้การดำเนินงานในโรงเรียนเกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรกำหนดนโยบายพัฒนาอบรมเสริมความรู้ให้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารต่ำกว่า 5 ปีให้ได้รับการพัฒนาด้านการบริหารงานวิชาการที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้น ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะการบริหารวิชาการของตนเองให้มากขึ้น เพราะจะทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถพัฒนาโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษาได้อย่างแท้จริง

2. ผู้บริหารสถานศึกษา ควรพัฒนาสมรรถนะด้านการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถาน

ศึกษาให้มากยิ่งขึ้น โดยอาจศึกษาอบรมเกี่ยวกับการนิเทศภายในร่วมกับข้าราชการครูในโรงเรียน เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าด้านการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น

3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรสนับสนุนปัจจัยต่างๆ เพื่อช่วยให้โรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่สามารถปฏิบัติงานได้ทัดเทียมกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ซึ่งได้แก่งบประมาณ บุคลากร วัสดุครุภัณฑ์ และการกำกับติดตามนิเทศอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขตอื่น

2. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพ และคุณภาพทางการศึกษาของสถานศึกษา

3. ควรศึกษาสภาพปัญหาในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา แต่ละเขตพื้นที่การศึกษา แล้วนำมาเปรียบเทียบกัน

4. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาควบคู่ไปด้วยกัน

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากอาจารย์ ดร.สุวิมล โพธิ์กลิ่น กรรมการบริหารหลักสูตร ที่ได้ให้ความรู้ ให้คำปรึกษา แนวคิดและข้อเสนอแนะต่างๆ ในการศึกษาและการจัดทำวิทยานิพนธ์

ทำให้การวิจัยครั้งนี้ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ และขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิณณวัตร ปะโคทั้ง ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารี หลวงนา คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี อาจารย์ดร.ชวนคิด มะเสน อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ดร.วีระพงษ์ ไตรศิริกุล รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 ดร.สิทธิชัย ดีลั่น รองผู้อำนวยการโรงเรียนวิจิตรวาทิยาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแก้ไขและให้คำแนะนำในการสร้างแบบสอบถาม และขอขอบพระคุณคณาจารย์ในสาขาวิชาการบริหารการศึกษาทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ในด้านวิชาการ ขอขอบคุณผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 28 และผู้อำนวยการโรงเรียนกันทรารมณ์ ที่กรุณาให้ผู้วิจัยทดลองใช้เครื่องมือวิจัย ขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 ที่อนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูลจากข้าราชการครูผู้สอนในสถานศึกษา และข้าราชการครูผู้สอนทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในการทำวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ในทุกขั้นตอนคุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเพื่อการพัฒนาการศึกษาและนอกจากนั้น ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา และข้าราชการครูอาจารย์ทุกท่าน ผู้ซึ่งมีพระคุณอย่างยิ่ง และเป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้กับผู้วิจัยตลอดมา

เอกสารอ้างอิง

- ชาติรี ไตรยราช. การศึกษาสภาพการดำเนินงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 2544.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: เทพเนรมิต, 2541.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. การบริหารงานวิชาการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2543.
- พยุงค์ศักดิ์ จันทรสุนทร. บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัย. วารสารวิชาการ, 2541.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2538.
- วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2538.
- ศิวาธู สระแก้ว . สภาพการดำเนินงานระบบสารสนเทศ และความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาล ประจำเขตตรวจราชการที่ 6. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 2549
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. สำนักงาน.คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ ;, 2545.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. สมรรถนะการศึกษาไทยในเวทีสากล พ.ศ. 2550. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2551.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29. วารสาร สพม 29.อุบลราชธานี: ศิริธรรมออฟเซต, 2555.
- สำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. มาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้เพื่อประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานรอบที่สอง(2549 – 2553). กรุงเทพฯ: สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2554.
- สำนักมาตรฐานวิชาชีพ. มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, กรุงเทพฯ: 2548.
- สำนักนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม. สำนักงาน.การจัดการศึกษาโดยครอบครัวกับการรับจดทะเบียนของโรงเรียน.กรุงเทพ, 2545
- สุบิน จันทะนันท์. การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์, 2543.

อำภา บุญช่วย. การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์ ,2537.

Bass , B.M . **Leadership and performance beyond expectation**. New York : Free Press, 1985.

Cronbach, J.Lee.**Essentials of Psychological Testing**. 5th ed New York :Harper & Collins, 1970.

Krejcie R.V., and Morgan D.W., Eayle w. **Determining Sampling Size for Research Activities**. Journal of Educational and Psychological Measurement, 1970.

Quinn, R.E. and Hall, R.H. **Organization Theory and Public Policy: Contributions and limitations Beverly Hills**. C A: Sage Publications, 1983.